

[Ninn-Hansen]

ger en sådan debat frem. Det kan være rimeligt og rigtigt, at vi en gang imellem ser ud over den daglige tilværelse, prøver på at finde ud af, hvordan vi ønsker at forme samfundet, og hvad vi vil hindre med hensyn til udformningen af det kommende samfund.

De talere, jeg har hørt hidtil, kan vel ikke bedømmes på den måde, at vi nu ved alt om, hvad der skal ske langt inde i næste århundrede. Jeg synes, at hr. Kjeld Olesen var nærmest til at opfylde den del af forespørgslen, som venstresocialisterne har ønsket, nemlig at vi skal beskæftige os med de fremtidige ordninger. Men også hr. Kjeld Olesen viste en tilbøjelighed til – hvad jeg ikke skal bebrejde ham – at se på de nærmest kommende år ud fra den situation, vi befinder os i i øjeblikket.

Jeg har forstået på hr. Steen Folke, at vi ikke skal forvente en dagsorden i retning af, at man vil indføre revolutionen i Danmark. Det forstår jeg godt af mange grunde: Der vil ikke blive mange stemmer til den, hverken her i salen eller i den danske befolkning. Man ved udmærket, hvad en revolution betyder. Vi har for nylig haft lejlighed til at bedømme i et andet land, at en revolution betyder kaos, at en revolution betyder tilstande, hvor man sætter alt det ud af kraft, som enhver ønsker at bygge på i sin daglige tilværelse. Men det er vel fortsat et af venstresocialisternes midler at fremme det samfund, de ønsker, ad denne vej. Om man så kan vinde nogen forståelse for, at det skulle være naturligt her i landet at sætte alt det til side og slå alt det i stykker, der er bygget op, vil jeg tvivle stærkt på.

Hr. Steen Folke kan henvise til, at i andre lande, hvor man har haft revolutionen, har man haft tilstande, hvor man ikke har haft demokratiet. Men det kan hr. Steen Folke jo ikke henvise til i forbindelse med Danmark; den udvikling, vi har haft siden den anden verdenskrig, har jo både vist, hvad vi har undgået, og hvad vi har opnået: vi har undgået den tilsidesættelse af demokratiet, som fandt sted kort efter den anden verdenskrig i en række europæiske lande. Det er noget væsentligt, det er noget helt afgørende; det er, når det kommer til stykket, det, der betyder allermost for den enkeltes daglige tilværelse, at man har beholdt dette demokrati og denne frihed.

Hvis man ser på udviklingen i samme tidsrum, må man også sige, at der er sket en udvikling i retning af et velfærd for den enkelte kvinde og for den enkelte mand, som ingen havde forestillet sig, dengang denne udvikling begyndte.

Vi har jo aldrig haft så store materielle fremskridt, som vi har haft i denne periode, og det gælder alle aldersklasser, alle sociale lag. Levestandarden er blevet fordoblet mange gange. De goder, der kan købes for penge, er blevet fordelt bedre. Der er skavanker ved den udvikling, der har været, der er usikre fremtidsudsigter – navnlig i dag – men hvis vi skal gøre det hele op, må vi sige, at man i den danske befolkning igennem disse årtier har opnået så meget, at man virkelig må fastslå, at vi i dette land virkelig har noget at miste.

Når man taler om visioner, tror jeg, det er meget vigtigt, at man ikke bare prøver på at forestille sig et eller andet om fremtiden, men også – og navnlig – gør op, hvad vi har at miste, hvad den enkelte har at miste.

Derfor advarer vi i det konservative folkeparti mod dem, der vil revolutionen, der vil anerkende og anerkender anarkistiske tanker, mod dem, der slår irritationsmomenter op til det afgørende. Protestbevægelser kan ikke redde os. Vi ved, hvad de vil modsætte sig, men vi kender intet til, hvad det er, de vil sætte i stedet.

Risikoen ved protestbevægelser er, at de vil fremkalde netop de bevægelser i samfundet, hvor vi alle mister noget, men intet får til gengæld. Resultatet bliver altså negativt.

Jeg lagde mærke til, at hr. Glistrup i sit indlæg anerkendte den udvikling, der har været, den forbedring, som ethvert almindeligt menneske har opnået her i landet i denne periode. Derfor forstår jeg bare ikke, at hr. Glistrup fører en politik, hvor han daglig skaber risiko for, at vi mister det, der er opnået. For det er jo det foreløbige resultat, vi kan se af hr. Glistrups fremgangsmåde, af hans politik.

I det konservative folkeparti anerkender vi en statsdannelse med den styrke, det er nødvendigt staten har for at fastholde samfundsmønstret. Vi må have orden i samfundet for at beskytte samfundets borgere. Vi må have beføjelser til de organer, der skal styre. Disse beføjelser bør efter vor opfattelse og i overensstemmelse med forfatningen klart ligge i